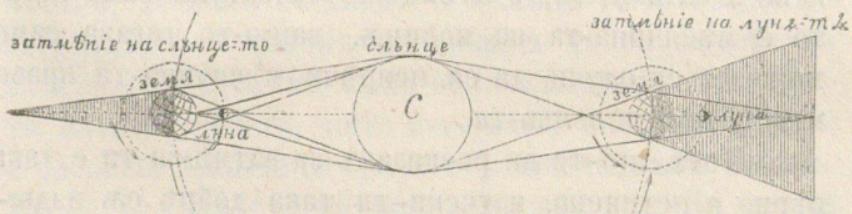

на мъсячинѣ-тѣ не Ѣе огрѣе сънце и тя нѣма да ни свѣти, дѣ кога-то ѵ прѣчи земя-та: тогава на мъсячинѣ-тѣ пада сѣнка отъ земиѣ-тѣ и ніе нѣма да видимъ мъсячинѣ-тѣ лъскавѣ. Това ся казва *мъсячно затмѣнїе*; и то трае нѣколко врѣмѧ, доклѣ да ся размине мъсячина-та съ земиѣ-тѣ та да ѵ огрѣе пакъ сънце. И наистинѣ сѣнка-та отъ земиѣ-тѣ по малко малко ся мѣсти и прѣминува прѣзъ цѣлый крѣгъ на мъсячинѣ-тѣ, и ако съглядамы добрѣ сѣнкѣ-тѣ възъ мъсячинѣ-тѣ ніе Ѣемъ видимъ, че отъ кой-то край е почилло да ся затуля отъ тоя край и начина да ся отбулва, а това тврьдѣ ясно ни доказва, че мъсячина-та ся връти около земиѣ-тѣ отъ западъ камъ истокъ.

Тѣй сѫщо въ обыкалянїе-то си мъсячина-та кога ся случи да дойде право между сънце-то и земиѣ-тѣ, тя ни затуля за нѣколко врѣмѧ сънце-то и ніе го видимъ прѣмрѣжено, затулено; това ся казва *слънчево затмѣнїе*.

Може да ся случи мъсячина-та да ни затули съединъ край само малко нѣщо отъ сънце-то; въ такъвъ случай ако да земемъ да глядамы прѣзъ нѣкоя чагаво или почернено стъкло, тврьдѣ ясно Ѣемъ видимъ, какъ ся растила сѣнка по сънце-то. По нѣкога пакъ мъсячина-та ся случи много надалечъ отъ земиѣ-тѣ та не може да затули цѣло сънце-то,